

Efter at man fra Automobil- og Vej-udvalget, hvortil det nævnte Forslag var blevet henvist, har modtaget Indstilling om de paakrævede Ændringer i Snekastningsloven, fremsætter Ministeriet herved i Overensstemmelse med Udvalgets Indstilling, der — bortset fra et enkelt Medlems noget afvigende Mening paa enkelte Punkter — er enstemmig, nærværende Forslag til Lov om Snekastning. Ministeriet har dog foretaget de Ændringer i Udvalgets Forslag, som er en nødvendig Følge af, at dette er affattet med Henblik paa forskellige Ændringer i de gældende Vejlove og Motorafgiftslove, som Udvalget senere agter at stille Forslag om. Forslaget fremtræder ikke som et Forslag til Ændring af den nugældende Lov, men nærmest som et Optræk af denne, idet de foreslaaede Ændringer og Tilføjelser er indsat — for Oversigtens Skyld — med kursiveret Skrift. For Udeladelser af hidtil gældende Lovbestemmelser har man nærmere redegjort i Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer. Endelig er der foretaget forskellige redaktionelle Rettelser, bl. a. foretaget Inddeling af de enkelte Paragraffer i Stykker.

Af de væsentligste nye Punkter i Forslaget maa fremhæves følgende:

Medens Snekastningen som nævnt tidligere var et sognekommunalt og et købstadkommunalt Anliggende under Øvrighedens Tilsyn, stiller man nu Forslag om, at Snekastningspligten fremtidig skal paahvile vedkommende Vejbestyrelse, idet man finder det naturligst, at en Vejs Ryddelighedelse for Sne ligesom ethvert andet Arbejde, der gaar ud paa at holde Vejen farbar, maa paahvile Vejvæsenet, ogsaa under Hensyn til, at en mangelfuld udført Snekastning kan medføre, at Vejbanen ødelægges. Som Følge af foranstaaende vil Pligten til at sørge for Snekastningen paa Landeveje efter den foreslaaede Ordning komme til at paahvile Amtsraadene, medens Snekastningen paa de øvrige offentlige Veje i Landkommunerne som hidtil vil paahvile Sognekommunerne.

Under Hensyn til Færdselens Forandring som Følge af Automobilernes Fremkomst maa man dernæst for at muliggøre en hurtig og effektiv Snerydning paa de vigtigste Vejforbindelser — Landevejene — anse det for ønskeligt, at der paalægges Amtsraadene en Pligt til at udføre Snerydningen ved Hjælp af Snerydningsmaskiner i den Udstrækning, i hvilken en maskinel Rydning er mulig, hvoraf følger, at Amtsraadene ogsaa faar Pligt til at anskaffe

det dertil fornødne Antal Maskiner. Amtskommunerne har allerede i nogen Udstrækning anskaffet saadanne og ladet dem medvirke i Snerydningsarbejdet, uanset at Amtskommunerne som allerede bemærket efter den gældende Lov ikke har nogen Pligt til at deltage i Snekastningsarbejdet. De ved Brugen af disse Maskiner indvundne Erfaringer har da ogsaa vist, at deres Deltagelse i Snerydningsarbejder er af overordentlig gavnlig Virkning.

Som et tredje væsentligt Punkt i Forslaget kan dernæst nævnes, at man har foreslaaet den gældende Bestemmelse om, at Snekastningen i Almindelighed skal udføres som Naturalarbejde og kun i Undtagelsestilfælde ved Hjælp af lejet Mandskab eller paa anden Maade for Kommunens Regning, ændret derhen, at de kommunale Raad staar frit i Henseende til et saadant Valg, idet man har ment at maatte aabne Mulighed for Vejbestyrelserne til, om de ønsker det, at kunne organisere deres Snerydningstjeneste ved Hjælp af lejet Mandskab. Derimod har man ikke ment at kunne stille Forslag om at afskaffe Naturalarbejdet, hvorved man vilde paalægge Kommunerne en Pligt til at lade Snekastningsarbejdet udføre for Kommunens Regning, da man maa nære Betænkelighed ved at belaste Kommunernes Vejbudgetter med de i strenge Snevintre overordentlig store Udgifter, som en saadan Snerydning vilde medføre, og da endvidere Knapheden af Arbejdskraft om Vinteren paa Landet helt eller delvis vilde kunne umuliggøre, at der i Tide kunde lejes det fornødne Mandskab. For at imødekomme de stærke Krav, der navnlig fra Landbrugskredse er fremkommet om, at Naturalarbejdet, der som bekendt præsteres som Omgangsarbejde, kan ydes af de snekastningspligtige Ejendomme, uden at Driften af disse lider Afbræk, har man dog samtidig med, at man som oven for nævnt har ment det nødvendigt at opretholde Adgangen til at faa Snekastningen udført som Naturalarbejde, stillet Forslag om at lovfæste en Ordning, der tager Sigte paa at sikre Landbrugsejendommene imod at skulle afgive mere Mandskab, end Ejendommene under fornøden Hensyntagen til deres Drift kan afse.

Da Tilsynet med Snekastningens rette Udførelse paa offentlige Veje og Gangstier efter Sagens Natur bedst føres af de stedlige Øvrighedsmyndigheder, har man i saa Henseende ikke foreslaaet nogen Ændring i den bestaaende Tingenes Tilstand. Man har dog fundet det rigtigt, jfr. § 21, udtrykkeligt at fastslaa, at Ministeren som den